

Ophævelse ikke skal gjælde for Steder, hvor der ikke er Børn, som have fyldt deres 18de Aar. Dette har Udvalget ikke fundet nogen Grund til at modsætte sig, og Forslaget er derfor tiltraadt af det hele Udvalg, undtagen af det ene Medlem, som ikke har villet tiltræde noget af Forslagene. Det andet Forslag, som den høitærede Minister har stillet til denne Paragraf, gaar ud paa, at de, som allerede ved Bevilling have erholdt den nævnte Ret, skulle beholde denne indtil Bevillingens Udløb, og at altsaa der hertil sigtende Bestemmelse skulde indsættes istedetfor den sidste Sætning af Paragrafen, saaledes som denne var vedtagen ved 2den Behandling, og hvorefter Retten skulde bortfalde den 1ste Januar 1875. Det blev allerede, da Sagen sidst var til Behandling her, fremhævet af den daværende ærede Ordfører, at dette formentlig ikke kunde medføre nogen stor Forskjel i sin Virkning, idet han havde faaet den Oplysning af den høitærede Minister, at disse Bevillinger kun vare givne paa 10 Aar, og at der saaledes kun kunde blive Tale om en temmelig kort Tidsforskjel, hvad enten den ene eller den anden Bestemmelse blev vedtagen. Udvalget sluttede sig derfor ogsaa til dette Forslag. Til § 6, som jo gaar ud paa, at den Ret, som Jorddrotterne have faaet ved Loven af 19de Februar 1861 § 2 til at inddrage $\frac{1}{10}$ af Fæstegodsjet til fri Eiendom, naar de have solgt $\frac{9}{10}$ til Brugerne eller deres Børn, Stedbørn eller Svigerbørn, skal ophæves ved denne Lovs Ikrafttræden for Lehus, Stamhuses og Fideikommissgodsets Bedkommende og for de øvrige Godsets Bedkommende den 1ste Januar 1875, har den høitærede Minister stillet et Ændringsforslag, som gaar ud paa, at denne Rettighed til Inddragelse af Jorden skulde ophøre for al Fæstegodsjets Bedkommende med Aaret 1890, dog saaledes, at den ved tidligere Salg vundne, men ikke benyttede Ret bevares for den Del af Godsets Hartkorn, der inden 1ste Januar 1890 for Indretningsministeriet betegnes som bestemt til Inddragelse ved en kommende Fæstledighed. Dette Forslag er ubetinget tiltraadt af 2 af Udvalgets Medlemmer, og af 2 andre af Udvalgets Medlemmer, nemlig det ærede Medlem for Odense

Amts 4de Valgkreds (H. C. D. Müller) og mig, er det tiltraadt under den Betingelse, at Forslaget under Nr. 17 vedtages. Forslaget under Nr. 17, som jeg før nævnte, gaar jo ud paa, at kun det, der allerede i Forveien er indtaget til Godseierens eget Brug, skal komme til Afdrag. Det er dernæst tiltraadt af 2 andre Medlemmer af Udvalget under den Forudsætning, at Forslaget under Nr. 16 vedtages. Det vil erindres, at Forslaget under Nr. 16 gaar ud paa, at Alt, hvad der er undraget Fæstetvängen, selv om Godseieren ikke selv benytter det, skal komme til Afdrag. Endelig er Forslaget tiltraadt af 4 andre Medlemmer under den Forudsætning, at Forslagene under Nr. 15 og 16 vedtages. Forslaget under Nr. 15 gaar, som det vil ses, ud paa, at Retten skulde ophæves med Aaret 1880, og Forslaget under Nr. 16 har jeg jo nylig omtalt. Disse 4 ærede Medlemmer stille altsaa den Fordring, at Retten skal ophøre med Aaret 1880 og at alt det, som er udgaaet fra Fæstetvängen, paa hvilken Maade det saa end benyttes, skal tages med i Beregningen ved den Del, Godseieren indtager i Genhold til Loven af 19de Februar 1861. Det er det Standpunkt, der ligger fjernest fra Ministeriets Forslag. Dernæst fjerner sig mest de to Medlemmers, der staa paa det Standpunkt, hvorpaa Forslaget under Nr. 16 hviler, og endelig kommer det, som to Medlemmer, nemlig det ærede Medlem for Odense Amts 4de Valgkreds (H. C. D. Müller) og jeg, have stillet, der kun forlange Forslaget under Nr. 17 vedtaget som Betingelse for, at Forslaget under Nr. 9 vedtages, og jeg har Grund til at antage, at Ministeren ikke vil modsætte sig det Standpunkt, som vi saaledes have indtaget.

Th. Christensen: Det Hovedformaal, som dette Lovforslag gaar ud paa, er jo at bidrage til Selveiendoms Fremme. Det er det samme Formaal, som har ledet mig til i Forening med andre ærede Medlemmer at stille de to Ændringsforslag til denne Sag, der staa under Nr. 5 og 6. Hvad det første af disse Ændringsforslag angaar, da gaar det, som de Herrer ville se, ud paa, at, naar det